

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3704/2019
13.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Павле Виденовић, адвокат из ..., против туженог Центра за културу Димитровград, кога заступа Слободан Ж. Ћирић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 260/2019 од 02.08.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 260/2019 од 02.08.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 260/2019 од 02.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Димитровграду П1 98/18 од 19.11.2018. године. Том првостепеном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. ... од 26.02.2018. године, а тужени обавезе да тужиоца врати на рад на радно место ..., ... – ... и призна му сва права из радног односа за време удаљења са рада. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 89.750,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време на пословима ..., ... – Према одлуци о максималном броју запослених на неодређено време у организационим облицима локалне

самоуправе Општине Димитровград од 11.09.2017. године, према којој је код туженог могло да ради укупно 10 запослених на неодређено време (два мање него до тада), тужени је донео одлуку о усвајању Програма рационализације од 02.10.2017. године по коме се "рационализују" два радна места и то запослени на ... и манипулант у галерији. Затим је тужени 16.11.2017. године донео нови акт о унутрашњој организацији – Правилник о организацији и систематизацији послова и радних задатака, којим је број извршилачких радних места смањен са 12 на 10, а послови "..., ... – ..." које је обављао тужилац, нису систематизовани, већ су припојени пословима "...". Стога је побијаним решењем од 26.02.2018. године, тужиоцу услед организационих промена отказан уговор о раду, а радни однос престао са 28.02.2018. године, уз исплату отпремнине од 224.660,97 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца одбили као неоснован. За своје одлуке дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Законом о начину одређивања максималног броја запослених у Јавном сектору ("Службени гласник РС" бр. 68/15, 85/15), уређен је начин одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, као и обим и рокови смањења броја запослених до достизања утврђеног максималног броја запослених. Чланом 6. наведеног закона, прописано је да на основу акта Владе Републике Србије из члана 4. овог закона, надлежни орган аутономне покрајине, односно скупштина јединица локалне самоуправе, својим актом утврђује максимални број запослених за сваки организациони облик у систему аутономне покрајине и локалне самоуправе.

Како је СО Димитровград као надлежна скупштина јединице локалне самоуправе, одлуком од 11.09.2017. године, утврдила да код туженог може да ради укупно 10 запослених на неодређено време, правилно је тужени након усвајања програма рационализације, донео нови акт о унутрашњој организацији – Правилник о организацији и систематизацији послова и радних задатака којим је број извршилачких радних места смањио са 12 на 10. Тим правилником није систематизовано, (брисано је) радно место "..." на коме је тужилац радио, а послови тог радног места припојени су пословима "...". Имајући у виду да је радно место на коме је тужилац радио укинато, јер су наведени послови имали повремен карактер и обављали су се само у време одржавања манифестација чији је организатор тужени, правилно су судови закључили да је тужиоцу након исплате отпремнине уговор о раду законито отказан на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Тужилац у ревизији понавља да су послови ... додељени ... који не поседује потребна стручна знања електротехничара, које он поседује, али суд није овлашћен да преиспитује оправданост и целисходност решења садржаних у општем акту туженог,

везано за оцену броја потребних радних места и услове за њихово обављање, како су то правилно оценили и нижестепени судови.

Осталим наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, па је Врховни касациони суд на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић